

противъ градътъ, и имъ заповѣдалъ за да отсекатъ обръщалкитѣ на градскитѣ врата, и послѣ внезапно се явилъ тамъ. Други приказватъ, че първомъ конниците се устремиле въ градътъ, и всичко направили на грабежъ, за туй много поврѣдили страната и около прѣдмѣстието на града, послѣ Ромулъ турилъ засади, чрѣзъ които мнозина отъ враговетѣ биле убити, и най-послѣ завладелъ градътъ. Но при все това, никаква катастрофа не докаралъ на градътъ, нито го ископалъ, а най-паче установилъ го да бѣде Римско прѣселение, като испратилъ тамъ до двѣ хиляди и петстотинъ души. Това станъ на петнадесетий или седемнадесетий на мѣсець Априль.

§ 24. Малко подиръ туй станъ голѣмъ гладъ, който нанесълъ на чловѣцитѣ внезапна смъртъ безъ болестъ, тоже съвпаднало и голѣмо неплодородие отъ овоцята и насипщата; при това завале у Римъ и канки отъ кръвъ, тѣй щото върху казанитѣ приключения се приложи и голѣмо суевѣрие. И по причина че подобни знамения се случиле и на жителитѣ, които живѣле на Лаврентийската земля, за туй изобщо се мислило, че Божий гнѣвъ се излѣ върху двата града, поради смутителнитѣ правдини противъ убийцитѣ на Татия и на посланниците. Тогазъ убийнитѣ и на двѣтѣ партии биле прѣдадени на смъртъ, и щомъ ги наказале, за чудо язвите се умалиле, и Ромулъ заповѣдалъ за градътъ да се обезвини съ очиштилища, които въ врѣмето на Плутарха ставале до Ферентиновата врата. Прѣди гладътъ да прѣстане, Кемиритѣ (единъ Сабинянский народъ) бѣха се опълчили противъ Римлянитѣ, и налетиле